

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.301/2023/24.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2024. év március hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.6/2023/50. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére értékelt embercsempészség büntetét [Btk. 353.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és e) pont és (4) bekezdés a) pont] folytatólagosan elkövetettnek is minősíti.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 7 -7 (hét-hét) évre enyhíti.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt akként pontosítja, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott 2022. április 24. napjától 2022. április 25. napjáig őrizetben, 2022. április 26. napjától letartóztatásban volt.

A Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatal által Bny.I.19/2023. számú bűnjeljegyzéken nyilvántartott Samsung S8 típusú mobiltelefont, mobiltelefonokat és SIM-kártyát a lefoglalása megszüntetése után Terhelt2 II. r. vádlottnak rendeli kiadni, azzal, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az elsőfokú eljárásban az államot terhelő bűnügyi költség összege helyesen 1.865.513 (egymillió-nyolcszázhatvanötezer-ötszáztizenhárom) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 196.823 (százkilencvenhatezer-nyolcszázhuszonhárom) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2023. július 5. napján kihirdetett 10.B.6/2023/50. számú ítéletével Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütközö és a (3) bekezdés a) és e) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés a) pontja szerint minösülö társtettesként elkövetett embercsempészés büntette és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütközö és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minösülö társtettesként elkövetett testi sértés büntette miatt halmazati büntetésül személyenként 10 év szabadságvesztésre, 10 év közügyektöl eltiltásra és 10 évre Magyarországról kiutasításra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, és abból a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követö napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A vádlottak által örizetben és letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

[2] A bizonylatok lefoglalását megszüntette és azok megsemmisítését rendelte el. A Samsung A5 és Nokia 1.3 típusú mobiltelefonok és két darab SIM-kártya lefoglalását megszüntette és azt I. r. vádlottnak rendelte kiadni, a Samsung S8 típusú mobiltelefon, mobiltelefonok és SIM-kártya lefoglalását megszüntette és azokat szintén az I. r. vádlottnak rendelte kiadni.

[3] Meghatározta továbbá az eljárás során felmerült bünygyi költségöl az I. r. és II. r. vádlottat külön-külön és egyetemlegesen terhelö bünygyi költség összegét, valamint megállapította, hogy további 1.338.917,- forint bünygyi költséget az állam visel.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész három munkanap fenntartását követően a törvényes határidön belül jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelése érdekében.

[5] Terhelt1 I. r. vádlott és védöje az ítélet kihirdetését követően szintén három munkanapot tartott fenn. E határidön belül az I. r. vádlott védöje teljeskörü fellebbezést jelentett be az ítélet ellen.

[6] Terhelt2 II. r. vádlott és védője az ítélet teljes egésze ellen jelentettek be fellebbezést, a védő ezt annyiban pontosította, hogy egyrészt a testi sértés vonatkozásában felmentésért, másrészt a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbeztek.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.643/2023/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ellenben a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[8] A vádhatóság kifejtette, hogy a másodfokú bíróságnak a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint teljeskörűen felül kell bírálnia figyelemmel az I. r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 590.§ (10) bekezdésének előírásaira.

[9] A vádhatóság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól is, így a felülbírálat alapját képezi és a másodfokú eljárásban is irányadó.

[11] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[12] A vádlottak mindvégig tagadták a terhükre rótt életveszélyt okozó testi sértés büntetnének elkövetését, míg az embercsempészás büntetnének elkövetését a tárgyalási szakban részben ugyan, de ténybelileg mindketten elismerték. A bíróság az ítélete indokolásában a szükséges részletességgel ismertette és elemezte a vádlottak által előadottakat, és feltárta a vallomásaikban rejlő ellentmondásokat és következetlenségeket. A bíróság a vádlottak védekezésére is figyelemmel logikusan és meggyőzően indokolta meg, hogy a vádlottak tagadásával szemben a tényállást miért az egyéb bizonyítékokra alapítottan állapította meg. Kellően megindokolta, hogy a vádlottak egyes állításai miért nem voltak elfogadhatók, és milyen indokok alapján vetette el a védekezésüket. Rögzítette, hogy a vádlotti védekezést az egyéb aggálytalan bizonyítékok közül melyek és miként cáfolták meggyőzően.

[13] A bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 561.§ (3) bekezdés d) pontjában foglalt törvényi előírások betartásával tett eleget, a bizonyítékok értékelése a Be. 167.§ (4) bekezdésében írtaknak is megfelelő, törvényes és észszerű, logikai hibáktól mentes.

[14] A vádhatóság azonban észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolása kissé szükséztavú a bizonyítékok ismertetése és értékelése körében. Az indokolás e kisebb hiányossága azonban nem eredményez megalapozatlanságot, hiszen a bíróság még az elégséges mértékben rögzítette, mit vett számba és mit mérlegelt, és az általa értékelt bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan megállapítható a vádlottak bűnössége a vád tárgyává tett bűncselekményekben. Kellően ellenőrizhető volt a bíróság ténymegállapító és döntési tevékenysége, ezáltal a bírói meggyőződés kialakulása nyomon követhető volt.

[15] Kiemelte, hogy a vádlottak által használt Peugeot Boxer típusú teher furgon raktere személyszállításra teljességgel alkalmatlan volt. Világítás, kapaszkodó, ülőhelyek és megfelelő szellőzés nélkül a 13,04 m³ légterű raktérbe bezsúfolt, kényelmetlen testhelyzetben utazó 38 főnek a hosszabb, szünet nélkül végrehajtott, és ezáltal a tesi szükségletek elvégzését is csak korlátozottan biztosító szállítás, a hely szűkösége, a mozgásképtelenség, hiszen egy főre számítva mindössze 0,4 m³ tér jutott, a levegő és a folyadékpótlás hiánya következtében a kiszáradás veszélye és a balesetveszélyes szállítási körülmények miatt jelentős testi, lelki gyötrelmet okozott, ami a továbbutazás alatt csak fokozódott volna. Ezen körülmények együttes értékeléséből a csempészett személyek sanyargatásával történő elkövetés, mint minősítő körülmény aggálytalanul megállapítható volt.

[16] Megjegyezte, hogy hasonló körülmények uralkodtak a 2021. április 21-i szállításkor is, amikor 19 migránst szállítottak a vádlottak. A bíróság által is megtekintett videófelvétel is látszik, hogy már ennyi szállított személy esetén is gyakorlatilag tele volt raktér.

[17] Helyesen és megalapozottan került megállapításra, hogy a vádlottak nem terveztek megállást a második fuvar során sem, hiszen ez a lebukás kockázatát nagymértékben növelte volna. Ezt igazolta továbbá a helyszíneléskor fellelt vizeletet tartalmazó kanna és a nyomozás során kihallgatott három kurd migráns tanúvallomása is, akik szerint hiába kopogtak, a sofőr nem állt meg, ahogy az is, hogy a rendőri igazoltatásukig már csaknem három órája folyamatosan úton voltak.

[18] A furgon oldalajtójának menet közbeni nyitott állapotára hivatkozás kapcsán a vádhatóság kiemelte, hogy a műszaki szakértő a tárgyaláson történő meghallgatása során kifejtette, hogy amennyiben azt az ajtót megnyitják, akkor az menet közben teljesen ki fog nyílni. Ahhoz, hogy csak résnyire legyen nyitva, azt valakinek folyamatosan tartania kellene, ugyanis nincs olyan pozíció, hogy valamilyen részleges nyitott állapotban reteszeldne a szerkezet.

[19] Az I. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy azt valaki belülről fogta, sőt, arra is utalt, hogy ő maga nyitotta ki ezt a tolóajtót indulás előtt. Ezt a gépjárműben szállított, tanúként kihallgatott személyek kifejezetten cáfolták. A vádhatóság emellett megjegyezte, hogy figyelemmel a szállítási körülményekre, illetve arra, hogy a raktérben utazók szinte mozdulni is alig tudtak, teljesen életszerűtlen és fizikailag is kivitelezhetetlennek tűnt, hogy a migránsok kinyitották ezt az ajtót, és az átlag 100 km/órás haladási sebesség mellett ezt valaki órákon át meg tudta volna tartani, megakadályozva, hogy az teljesen kinyíljon. Kapaszkodási és leülési lehetőség hiányában egyébként a menet közbeni nyitott oldalajtó a kiesés veszélyét is egyértelműen magában hordozta, már csak ezért sem alátámasztható, hogy a szállított személyek az ajtót folyamatosan nyitva tartották volna.

[20] Helyesen foglalt állást és meggyőző érvekkel támasztotta alá az elsőfokú bíróság azt a megállapítását is, miszerint az orvosszakértő határozott és aggálytalan véleménye alapján kijelenthető, hogy tanú4 sértett a szállítás vádlottak által kialakított körülményei miatt lett rosszul, és állapotának romlása már az oldalajtó becsukásával megkezdődött, és csak idő kérdése volt, hogy a folyamat súlyosabb következményekkel záruljon. Az életveszélyes állapot kialakulásával záruló okfolyamatba a vádlottak nem avatkoztak be, pedig a jármű megállításával és átszellőztetésével erre megvolt a reális lehetőségük. A migránsok raktérbe

több órára történt bezárása után a megfelelő mennyiségű levegő és víz biztosításának elmulasztásának következményeként állt elő az a helyzet, hogy tanú4 életveszélyes állapotba került. Magatartásuk lehetséges következményét a vádlottak azonban nem kívánták, abba csupán belenyugodtak. A tanú4 sértett sérelmére elkövetett cselekményük szándékos volt, azonban az életveszély, mint eredmény tekintetében csak a belenyugvás, tehát eshetőleges szándék terheli őket.

[21] A megállapított tényállásból a bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeiket is túlnyomórészt helyesen minősítette.

[22] Az ítéleti tényállás rögzítette, hogy a vádlottak 2022. április 21. napján már végrehajtottak egy sikeres szállítást, amikor 21 óra 30 perc körül Helység7 közelében a teherfurgonba felvettek 19 illegális migránst, majd megállás nélkül helység2 közelébe szállították, és 2022. április 22. napján 03 óra 30 perc körüli időben az osztrák-magyar államhatárnál a határátkelő-helyektől távol kitették őket. Az onnan visszafelé vezető útjukon a rendőrök igazoltatták a vádlottakat.

[23] Ezt követően 2022. április 24. napján 18 óra 45 perc körül érkeztek meg ismét a magyar-szerb határ környékére további 38, a vádlottak által is tudottan Magyarországra illegálisan belépő és onnan ugyanilyen módon Ausztriába átjutni kívánó migráns magyar-osztrák államhatárhoz történő szállítása, azaz migránsok számára Magyarország nyugati határának jogellenes átlépéséhez történő segítségnyújtás érdekében. Őket a furgonba fel is vették és elindultak velük az úticéljuk felé, így a második cselekmény is befejezetté vált.

[24] A Btk. 6.§ (2) bekezdését idézve a fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy a vádlottak a minősített embercsempészség büntettét, figyelemmel az egymáshoz közeli időpontban történt kétszeri megvalósításra és arra, hogy mindkét cselekményt ugyanazon megbízókkal azonos módon együttműködve a folyamatos magyarországi tartózkodásuk ideje alatt követték el, ami egységes akaratelhatározásra utal, folytatólagosan követték el, így e körben a minősítés módosítása indokolt.

[25] A vádhatóság megítélése szerint a büntetéskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel, azonban az egyik cselekmény folytatólagos elkövetése további súlyosító körülményként értékelendő, míg a bűnhalmazat, mivel nem kettőnél több cselekmény halmazatáról van szó, mellőzendő a súlyosító tényezők közül.

[26] A bíróság a feltárt büntetéskiszabási tényezőket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, az ügyészi fellebbezés helytálló indokolása szerint a törvényszék a súlyosító körülményeket nem vette kellő súllyal figyelembe, ugyanakkor eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek.

[27] A fellebbviteli ügyészség álláspontja szerint a középértéktől lefelé történő kismértékű eltérés a büntetéskiszabási körülmények alapján megfelelően indokolható, azonban figyelemmel az cselekmények tárgyi súlyára és jellegére, kiemelkedő társadalomra veszélyességére, valamint a tettarányosság követelményére is, a generális és speciális prevenció érdekében mindenképpen indokolt a szabadságvesztés büntetés mértéknek

felemelése. A kiszabott büntetés ugyanis túlságosan enyhe, nem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért annak felemelése, a szabadságvesztés mértékének a középértéket jobban megközelítő tartamban történő megállapítása indokolt.

[28] A Btk. 55.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti járművezetéstől eltiltás büntetés kapcsán a vádhatóság kiemelte, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez járművet használ fogalom alatt minden olyan magatartás értendő, amely valamely bűncselekmény elkövetését, annak leplezését, az elkövető menekülését, a bűncselekmény tárgyának őrzését, tárolását felöleli. Ide tartozik tehát minden olyan tevékenység, amelynél a jármű igénybevétele a bűnözéshez szorosan tapadó, egyben ismétlődő és tartós elemként jelentkezik. Használónak kell tekinteni a gépjármű üzemben tartóját, annak vezetőjét, illetve rajta kívül azokat is, akik a járművet ismételten bűncselekmény céljára – akár utasként is – igénybe veszik. Minderre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint mindkét vádlott esetében fennállnak e büntetés alkalmazásának feltételei.

[29] Eseti döntéssel alátámasztva hivatkozott azonban arra, hogy járművezetéstől eltiltásra ítélésnek arra alapítottnak, hogy az elkövető bűncselekmények elkövetéséhez járművet használt, csak akkor van helye, ha az elkövető legalább két, egymástól elkülönülő cselekményt valósított meg, egyetlen cselekmény elkövetése esetén nem. Ezen az értendő, hogy legalább két – egymástól független – jogellenes esemény alkalmával térben és időben elkülönülő bűncselekmény megvalósításához használjon az elkövető járművet. Nincs azonban akadálya a járművezetéstől eltiltás kiszabásának abban az esetben, ha a megvalósított legalább két bűncselekmény a folytatólágossági törvényi egységébe tartozik.

[30] Mivel e feltétel jelen ügyben fennáll, így a vádhatóság a Btk. 55.§ (1) bekezdésének b) pontja, valamint az 56.§ (1) és (3) bekezdése alapján határozott ideig tartó járművezetéstől eltiltás büntetés kiszabását is indokoltnak tartotta a vádlottakkal szemben.

[31] Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezéseit túlnyomórészt helytállónak találta.

[32] Az elsőfokú bíróság ítéletében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról megalapozottan rendelkezett, azonban az ítélet rendelkező részében az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok pontosításra szorulnak. A vádlottak ugyanis 2022. április 24. napjától 2022. április 25. napjáig voltak őrizetben, majd 2022. április 26. napjától letartóztatásban.

[33] A törvényszék a vádlottakat indokoltan kötelezte külön-külön és egyetemlegesen a Be. 145.§ (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott büntetőügyi költség viselésére. Az érdekükben eljáró kirendelt védők díját önállóan indokolt viselni az egyes vádlottaknak, míg az amiatt keletkezett költség, hogy a nyomozás során kihallgatott tanúk a magyar nyelvet nem ismerték, valamint a szakértők közreműködése folytán felmerült költségek, egyetemlegesen terhelik őket.

[34] Azon költségek tekintetében, ami annak kapcsán merült fel, hogy a vádlottak a magyar nyelvet nem ismerték, helyesen rendelkezett a törvényszék annak állam általi viseléséről.

[35] E költség összege azonban pontosításra szorul. A vádat képviselő Pest Vármegyei Főügyészség ugyanis megküldte a nyomozás során a kényszerintézkedés tárgyában hozott másodfokú végzés és kézbesítési ív francia nyelvű fordításával felmerült 37.870,- forint, valamint a vádirat fordításának díját tartalmazó 37.924,- forint összegű számlákat, amelyek azonban a bíróság költségjegyzékében nem szerepeltek, így azok viseléséről az elsőfokú bíróság sem rendelkezett.

[36] Ezért a büntügyi költség összegét, illetve annak az állam által viselendő részét a felemelt összegben kell megállapítani. Így az eljárás során keletkezett büntügyi költség összege helyesen 1.995.759,- forint, és ezen összegből 1.414.713,- forintot kell az államnak viselnie.

[37] Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg a törvényszék ítéletét, hogy állapítsa meg, hogy a vádlottak terhére rótt közigazgatás rendje elleni bűncselekmény folytatólagosan elkövetett, a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel, a vádlottakkal szemben szabjon ki határozott ideig tartó járművezetéstől eltiltás büntetést is, és a felmerült büntügyi költség összegét és annak állam által viselendő részét pontosítsa, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok és a büntetéskiszabási tényezők körét érintő kisebb kiegészítéssel hagyja helyben.

[38] Az I. r. vádlott védője a teljeskörű fellebbezése írásbeli indokolásában kiemelte, hogy az I. r. vádlott az embercsempészség büntette vonatkozásában gyakorlatilag az eljárás teljes egészében beismert nyilatkozatot tett, így maga sem vitatta, hogy az illegális határátlépéshez 38 embernek segítséget nyújtott.

[39] Álláspontja szerint azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet ítéleti bizonyossággal kijelenteni, hogy a cselekmény együtt járt a csempésztett személyek sanyargatásával. Pusztán a szállított személyek számából és a gépjármű utasterének térfogatából nem lehet megállapítani e minősítő körülményt, azon túl egyéb, hosszabb időn át fennálló, a csempésztett személyek fizikai és lelki állapotát súlyosan befolyásoló testi és lelki kínzást, gyötrelmet okozó körülményeknek is fenn kell állnia, mely jelen esetben az esetleges folyadék- és oxigénhiányból eredhetett.

[40] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást ezek vonatkozásában. Az I. r. vádlott következetesen vallotta, hogy biztosítottak folyadékot és élelmiszert is az utazás során. A gépjármű hátsó részét a vezetőfülkétől elválasztó ablak folyamatosan nyitva volt, a csempésztett személyek a gépjármű oldalsó ajtaját folyamatosan nyitva tartották, így a hiányzó tömítésekre is tekintettel megfelelő mennyiségű levegő áramolhatott be a gépjárműbe.

[41] Ezen védekezés a több, egymással ellentmondó bizonyíték alapján nem cáfolható. A furgon rakteréről készült felvételek, valamint tanú5 vallomása alapján az tűnik ki, hogy a csempésztett személyeknél volt az utazás során üdítő flakon, amelyet az intézkedő rendőröknek átadtak. E körülmény azt valószínűsíti, hogy kaptak folyadékot az út során.

[42] Kérdés továbbá, hogy az esetleges folyadék és élelemhiány mennyiben tudható be a vádlottaknak. Köztudomású tény ugyanis, hogy az illegális határátlépéssel járó körülmények nem a legkényelmesebbek. Életszerűtlen és logikátlan, hogy az egyébként sofőri feladatot ellátó vádlottak beszállás előtt minden egyes személyt megkérdeztek a náluk lévő folyadék- és élelmiszer mennyiségről.

[43] A rendelkezésre álló bizonyítékokból nem lehet megállapítani, hogy a furgon hátsó részét a vezetőfülkétől elválasztó ablak nyitva volt-e, mint ahogy azt sem, hogy a migránsok valóban résnyire kinyitották-e az oldalsó ajtót. E vonatkozásban a műszaki szakértő is úgy nyilatkozott, hogy elképzelhetőnek tartja, hogy akár utazás közben is tathatták az oldalsó ajtót. Tényszerű adat arra sem állt rendelkezésre, hogy a vádlottak adott esetben nem terveztek megállni a gépjárművel a továbbiakban.

[44] Mindezen körülményekre tekintettel az in dubio pro reo elv figyelembe vételével a nem elégséges oxigénellátás megállapíthatósága – legalábbis a mozgásban lévő furgon vonatkozásában - az ítéleti tényállásban téves.

[45] Az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában az I. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a terhelt felelősségét nem lehet megállapítani, mivel nem állt rendelkezésre pontos adat arra, hogy tanú4 sértett milyen egyéjszégügyi és fizikai állapotban szállt be a furgonba. Figyelembe kell azonban venni a csempészett személyek nyilatkozatát, akik szerint az esetet megelőzően napokig kóboroltak igen zord körülmények között.

[46] Az sem nyert bizonyítást, hogy a sértett nem szenvedett-e valamilyen krónikus alapbetegségben, ami hozzájárulhatott az életveszélyes állapot kialakulásához. Ezt a körülményt erősíti, hogy a gépjárműben kizárólag ő került ilyen állapotba.

[47] Az sem nyert bizonyítást, hogy pontosan mennyi idő telt el a rendőri intézkedés és a sértett gépjárműből való kiemelése között. Több tanú, köztük Tanú6 rendőr is úgy nyilatkozott, hogy a migránsok csak később, az intézkedés megkezdése után jelezték a rendőröknek, hogy egyikük rosszul van. Ezen körülmény alapján valószínűsíthető, hogy a sértett az intézkedés megkezdése után lett rosszul.

[48] Az életveszélyes állapot kialakulása sok tényezőn múlik, így kialakulásában erősen közrehatott az álló helyzetű gépjárműben a levegő áramlásának teljes hiánya. tanú4 sértett muszlim vallású, aki feltehetően tartotta a ramadán rendkívül szigorú szabályait. Ez is olyan körülmény, amellyel a vádlottak egyáltalán nem számolhattak, és amely bizonyosan hozzájárult a sértett életveszélyes állapotának kialakulásához.

[49] A Btk. 9.§-ra és eseti döntésekre hivatkozva úgy foglalt állást, hogy az I. r. vádlottat az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában az eredmény bekövetkezéséért felelősségre vonni nem lehet. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és védencét a testi sértés vádpontja alól mentse fel.

[50] Meglátása szerint a büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket és enyhítő körülményeket nem azok megfelelő súlyával értékelte, és túlzottan magas büntetést szabott ki az I. r. vádlottal szemben.

[51] Az I. r. vádlott a cselekményt rendkívül módon megbánta, büntetlen előéletű, akinek életkörülményei rendezettek. Asztmás betegségben szenved, fogvatartását megelőzően karitatív tevékenységet végzett, nehéz sorsú afrikai gyerekek életén igyekezett segíteni. Ezen körülményekre tekintettel a büntetési célként elismert reszocializációs funkció érvényesülését

egy sokkal enyhébb büntetés is megfelelően szolgálná, és alapot adhatna arra, hogy a bíróság a speciális prevenciót némileg a generális elé helyezze.

[52] Erre tekintettel védencével szemben enyhébb méltányos büntetés kiszabását kérte.

[53] A II. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezése indokolásában a főügyési átiratra reagálva megjegyezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának nem a rendelkezésre álló bizonyítékok szűkszavú felsorolásából kell állnia, hanem a bizonyítékok egyenként és összességében való értékelésével kell számot adnia arról, hogy mely bizonyítékok alapján került sor az ítéleti tényállás megállapítására, melynek során a vádlottak vallomását is figyelembe kell venni.

[54] Az életveszélyt okozó testi sértés kapcsán kifejtette, hogy annak megállapításának akkor van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, amiről jelen esetben nem beszélhetünk. Ha azonban az elkövető a testi épséget sértő szándék nélkül cselekszik, a magatartásának lehetséges – testi épség vagy egészség megsértését eredményező – következményeit a tőle elvárható figyelem elmulasztása miatt nem látja előre, gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége megállapításának van helye eshetőlegesen.

[55] Az enyhítést célzó fellebbezése kapcsán megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság kellő részletességgel felsorolta a büntetés kiszabása során értékelt enyhítő körülményeket, azonban azokat nem értékelte kellő súllyal. Amennyiben az ítéltábla valamennyi enyhítő körülményt kellő nyomatékkal veszi figyelembe, a törvényszék által kiszabott büntetés jelentős enyhítése indokolt. Megjegyezte továbbá, hogy az elszaporodottságot, mint súlyosító körülményt tényyszerű adatok hiányában figyelembe venni nem lehet.

[56] Mindezek alapján kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét enyhítse.

[57] Terhelt2 II. r. vádlott a kézzel írt beadványában kifejezte megbánását az általa elkövetett embercsempészet miatt, amiről nem tudta, hogy az törvénybe ütköző. A börtönben megtanulta, hogy nem törvényes, amit csinált, és ígéretet tett arra, hogy soha többet nem tesz büntetendő dolgot. A sofőr őt átverte, és nem tudott cselekménye büntetendő voltáról. A civil életben dolgozott, családjá van Belgiumban él felesége, két lánya és a szülei, akikhez szeretne hazamenni, őket segíteni, illetve a gyermekeit felnevelni. A börtönben megállapították, hogy sokat romlott a szeme, és letartóztatásakor a bal válla megsérült, amit korábban műtöttek. A börtönben nem kapott gyógyszert sem erre, sem a vérnyomására. Végezetül bocsánatkérését fejezte ki, mivel nem tudta, hogy bűncselekmény, amit tett, és ismételten megbánását hangsúlyozta.

[58] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[59] Az I. r. és II. r. vádlott védői a nyilvános ülésen mind az írásban kifejtett érveiket, mind az indítványaikat fenntartották, azokat tartalmilag megismételték.

[60] A II. r. vádlott védője ezt azzal egészítette ki, hogy a büntetés kiszabása során az ítéltábla védence egészségi állapotát nagyobb nyomatékkaal vegye figyelembe, amely alapján a kiszabott büntetés enyhítése indokolt.

[61] A nyilvános ülésen megjelent Terhelt I. r. vádlott saját és édesanyja egészségi állapotáról részletesen nyilatkozott. Az utolsó szó jogán kitért arra, hogy a cselekmény elkövetésekor naiv volt, és manipuláltak, ezért szabadulása után ezt a személyt felelősségre kívánja vonni, hogy más ne kerüljön hasonló helyzetbe. Ismételten bocsánatkérését fejezte ki, és kérte, hogy tegyék lehetővé, hogy daganatos betegséggel küzdő édesanyját még láthassa.

[62] A II. r. vádlott nyilatkozatában szintén egészségi állapotának romlását részletezte. Az utolsó szó jogán kiemelte, hogy fenyegetés hatása alatt követte el a cselekményt, amit sms-üzenetek bizonyítanak, de megbocsátott az I. r. vádlottnak, aki ilyen helyzetbe hozta. Erős családi kötődését hangsúlyozta, családjá hiánya igen megviselte. Bocsánatkérését emelte ki, és egy újabb esélyt kért a méltó életre.

[63] A többirányú fellebbezések az embercsempészés büntette minősítésének pontosítása, továbbá a vádlottak szabadságvesztés büntetésének enyhítése vonatkozásában alaposak.

[64] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[65] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottakat és a tanúkat kihallgatta, a vádlottaknak a nyomozó hatóság előtt tett gyanúsítotti, valamint a tanúknak az eljárás során írásban tett vallomásait, illetve az igazságügyi műszaki és orvosszakértői véleményeket ismertette, a szakértőket kihallgatta, az okirati bizonyítékokat, így az orvosi dokumentációt, a rendőri intézkedésről készült jelentést és a hívásforgalmi adatokat, valamint az üzenetváltásokat a vádlottak, illetve tanúk elé tárta, a megtekintette az I. r. vádlott telefonján rögzített kamerafelvételt, továbbá az egyéb releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[66] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[67] A védelmi fellebbezések indokai felmentésre, illetve eltérő tényállás és minősítés megállapítására irányultak. Az általuk megfogalmazott kifogások a tényállás hiányossága, a

felderítetlenség, az iratellenesség és a tényből-tényre következtetés hibáját foglalták magukban.

[68] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi jogilag releváns tényre teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást, minden jelentős kérdést tisztázott, így a felderítetlenség esete nem merülhet fel. A hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a tényállásból, vagy tényállás nincs is megállapítva, azonban a felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ügydöntő határozat vonatkozásában ezen esetkörök egyike sem valósult meg.

[69] Az iratellenesség sem állapítható meg, mivel a törvényszék a tényállás megállapításakor a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat. Végezetül a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert – a védők meggyőződésével ellentétben – az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[70] Az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, így a felülbírálat alapját képezte, és a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[71] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte és a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően minden részletre kiterjedően, kellő alaposággal megindokolta, hogy a vádlottak tagadásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását. A mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének minden tekintetben eleget tett.

[72] E körben az ítéltábla nem osztotta a főügyészség önellentmondó átiratában és a II. r. védőjének fellebbezésében foglaltakat, amely az ítélet szükségességét kifogásolta a bizonyítékok ismertetése és értékelése körében. A törvényszék ítéletében több helyen keveredik a bizonyítékok mérlegelése és a jogi indokolás körébe tartozó, minősítést megalapozó tények ismertetése, amely azonban nem jelenti azok hiányát.

[73] A törvényszék az iratok tartalmával egyezően részletesen bemutatta a vádlottak védekezését, majd a logika szabályainak megfelelően ütköztette védekezésük tartalmi elemeit az okirati bizonyítékokkal és a hibamentesen hivatkozott tanúvallomásokkal. Az összevetés eredményeként alappal jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy a beszerzett bizonyítékok cáfolták a vádlottak állításainak hitelességét a szállítás körülményei és az ezzel összefüggésben beállott sértetti életveszélyes állapot kapcsán.

[74] Az elsőfokú ítélet részletesen taglalta, hogy a vádlottak magatartásukkal hogyan készültek tudatosan az illegális menekültek Magyarországon keresztül történő szállítására, azok utazásának célja előttük ismert volt. Tisztában voltak azzal is, hogy hány személyt és milyen körülmények között szállítanak a furgonban, ezt a videófelvétellel megbízóik felé dokumentálták is.

[75] Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy a vádlottak részbeni tagadásával szemben miért az egyéb bizonyítékokra alapította a tényállását, ennek során logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le.

[76] Okszerűen hivatkozott a törvényszék a videófelvétel alapján arra, hogy a furgon rakterébe nagyszámú ember zsúfolódott össze, akik mind arról számoltak be, hogy a gépjármű oldalajtaja nem volt nyitva. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a tanúvallomások és a szakértők nyilatkozata alapján, hogy a furgon oldalajtájának menet közbeni nyitott állapotára vonatkozó vádlotti védekezés miért nem foghatott helyt. Megalapozottan következtetett a törvényszék a tanúvallomások alapján arra is, hogy a vádlottak nem terveztek megállást az út során, mivel az a lebukás kockázatát tovább növelte volna. Kiemeli az ítéltábla, hogy a fényképfelvételek alapján látható volt, hogy a csempészett személyek számára a raktérben csak egy 20 literes kanna volt elhelyezve, ami azonban a vizelet gyűjtésére szolgált, emellett egy 1,5 literes üveg volt látható, ami nyilvánvalóan a szállított személyek folyadékszükségletét nem elégítette ki. Ezért – a védelmi fellebbezésekkel szemben - alappal nem cáfolható a szakvélemény megállapítása, amely szerint ilyen körülmények között további néhány óras tartózkodás más személy sértetthez hasonló vagy súlyosabb állapotát is eredményezhette volna. E körben egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel ([130]-[131] bekezdés), miszerint a menekültek célja a minél gyorsabb áthaladás volt, ezzel a tudattal vállalták – a vádlottak által tervezett - akár megállás nélküli utazást, ez azonban nem jelentette azt, hogy annak halálos kockázatát tartották volna szem előtt.

[77] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így az I. r. vádlott védőjének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben részbeni felmentést célzó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre. A törvényszék ítéletében megfelelő alapossággal elemezte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható volt, hogy a vádlottak tisztában voltak az elkövetett cselekményük háttérével és annak következményeivel.

[78] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a védelmi fellebbezésekkel szemben cselekményük minősítése – az alábbi pontosítással - megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[79] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlottak esetében az embercsempészség büntettének minősített esetét.

[80] Az embercsempészség védett jogi tárgya a határrendészet zavartalan működése, a határforgalom rendje, amely az államhatáron keresztül bonyolódik. Az államhatár határozza meg az állami szuverenitás terét, az állam ezen belül gyakorolja korlátlan és oszthatatlan főhatalmát. A vádlottak az illegálisan az ország területére belépő és azt elhagyni szándékozó személyek ország területén való átszállításával az államhatár hivatalos átlépésének megkerüléséhez nyújtottak segítséget.

[81] Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény 1. §-a rendelkezik Magyarország államhatáráról, míg a 11-13. §-ok az államhatár átlépésének feltételeit rögzítik. A Btk. azonban bármely államhatár jogellenes átlépéséhez történő segítségnyújtást büntetni rendeli, melynek háttere a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 25. cikkének 1. pontja, amely büntető intézkedés bevezetéséről rendelkezik azokkal szemben, akik haszonszerzés céljából külföldieknek segítenek, vagy kísérletet tesznek az ilyen segítségre annak érdekében, hogy külföldiek beléptetésére és tartózkodására vonatkozó törvények megszegésével az adott állam területére külföldiek belépjenek vagy ott tartózkodjanak.

[82] A fentiek alapján büntetendő az a nem magyar állampolgár is, aki ország területén más állam államhatárának jogellenes átlépéséhez segítséget nyújt.

[83] Az államhatár átlépésének feltétele többek között, hogy az a forgalom számára megnyitott, a forgalom jellegének megfelelő közúti, vasúti, vízi, vagy légi határátkelőhelyen vagy határátlépési ponton, ellenőrzés mellett történjen. Ennek során be kell tartani az államhatár átlépésével összefüggő jogszabályi rendelkezéseket és a határátkelőhely rendjét (2007. évi LXXXIX. törvény 11-11/A. §). Engedély nélkül történik tehát a határátlépés, ha valaki az igazgatási szabályokban felsorolt érvényes úti okmányok nélkül, a zöldhatáron lépi át az államhatárt.

[84] A cselekmény megvalósul akár az ország területéről történő illegális kilépéshez, akár az országba történő illegális belépéséhez történő segítségnyújtás által, amely akár fizikai, akár pszichikai jellegű is lehet. Fizikai jellegű segítségnyújtásnak minősül a tiltott határátlépést tervező személynek történő jármű biztosítás, illetve nyilvánvalóan az ilyen személyek utaztatása, részükre tanácsadás, térkép átadása útvonallal, hely meghatározására alkalmas készülékek átadása (például GPS), de akár a tényleges átlépést megelőzően szállás, ruházat, élelmiszer biztosítása is. A bűncselekmény a segítség nyújtásával befejezetté válik.

[85] A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 1., valamint 2. § a) pontja értelmében a vádlottak által szállított első alkalommal 19, másodjára 38 személy harmadik országbeli állampolgárnak minősül, tekintettel arra, hogy sem menedékképp, sem pedig letelepedési engedéllyel Magyarországon nem rendelkeztek, amiről a vádlottak is nyilvánvalóan tudomással bírtak.

[86] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáró következtetés volt arra levonható, hogy a vádlottak a fentiekben felsorolt jogszabályi rendelkezések tudatos megszegésével a harmadik országbeli állampolgároknak szándékosan nyújtottak segítséget az államhatár átlépéséhez.

[87] Az elsőfokú bírósággal egyetértve az ítéltábla – a védelmi fellebbezéssel szemben – a terheltek terhére a Btk. 353.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti sértett sanyargatásával történt elkövetést az utaztatás körülményei alapján megállapíthatónak találta. A gépjármű rakterébe bezsúfolt 38 személy ülőhelyek és kapaszkodás, világítás és szellőzés nélküli több órán át tartó szállítása a kiszáradás veszélye és a balesetveszélyes utazási körülmények miatt a csempészett személyeknek jelentős fizikai vagy lelkiállapotukat súlyosan befolyásoló testi és lelki gyötrelmet okozott, amely a megállás nélküli tovább utazás alatt csak fokozódott volna. Ezeknek a körülményeknek az összessége messze meghaladták azokat a kellemetlenségeket, amiket az illegális menekültek magával az utazással vállaltak.

[88] A fuvarok szervezettsége alapján okszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság a Btk. 353. (3) bekezdés e) pontjában írt bünszövetségben történt elkövetést, az ezt alátámasztó érveléssel az ítéltábla mindenben egyetértett.

[89] A Btk. 6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes akaratelhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként követ el.

[90] A megállapított tényállás szerint a vádlottak két alkalommal szállítottak Magyarország területére illegálisan belépő személyeket a szerb-magyar határ közeléből az osztrák-magyar határ felé. 2022. április 21. napján Helység7 környékéről indulva 2022. április 22. éjjel 19 főt helység2 közelében a határátkelőhelyektől távol kitétek. Ezt követően 2022. április 24. napján délután ismét a határhoz mentek, és ez alkalommal 38 személyt vettek fel a gépjárműbe abból a célból, hogy őket is az osztrák határhoz szállítsák.

[91] A vádlottak néhány napon belül két ízben illegális menekültek szállítását végezték, ugyanazon személyek megbízásából, velük együttműködve, ami egységes akaratelhatározásra utal.

[92] Az embercsempészés sértettje nem az illegális határátlépő személy, hanem az előbbiek szerint a határforgalom rendjébe vetett bizalom, mely a többszöri illegális fuvarozás folytán sérelmet szenvedett.

[93] Mindezek alapján a vádlottak esetében a közigazgatás rendje elleni cselekményük vonatkozásában a folytatólagosság feltételei maradéktalanul fennálltak. Ezért az ítéltábla a bűncselekmény minősítését úgy módosította, hogy az a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és e) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészés büntettének minősült.

[94] A testi sértés büntette kapcsán az ítéltábla kiemeli, hogy az életveszély fogalmilag a halál bekövetkezésének a reális lehetőségét jelenti, de nem azonosítható a halál szükségszerű beállásának a lehetőségével. Az előbbiről akkor van szó, ha a testi sértés folytán megindult az az okfolyamat, amely a halál bekövetkezéséhez vezethet, de rendszerint fennáll az életveszély megszüntetésére, illetőleg a halál elhárítására alkalmas beavatkozás lehetősége is. Az emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét és ezt kívánja vagy ebbe belenyugszik. Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul. Az életveszélyt okozó testi sértés esetén a szándék kiterjedhet az eredményre, de lehetséges e vonatkozásban a gondatlanság is. Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetésköri tudattartalomra a tárgyi és az alanyi tényekből lehet következtetni.

[95] Életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövető szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja, vagy ebbe belenyugodva cselekszik. Jól lehet, az életveszély, mint eredmény tekintetében az egyenes szándék elméletileg nem zárható ki, a gyakorlatban az életveszélyes eredményt érintő szándék eventuais formában jelentkezik. A gondatlanságból elkövetett - életveszélyt okozó - testi sértés vétsége csupán a bűnösséget érintően tér el a büntetti alakzattól. Az elkövető ugyanis testi épséget sértő szándék nélkül cselekszik és magatartásának lehetséges - testi épség vagy egészség megsértését eredményező - következményeit a tőle elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatt nem látja előre, vagy előre látja ugyan, de könnyelműen bízik az eredmény elmaradásában. (3/2013. BJE. I/4. pont)

[96] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék megállapításával, mely szerint a vádlottak tanú4 sértett sérelmére elkövették az életveszélyt okozó testi sértés büntettét. A sértett a vádlottak által kialakított szállítási körülmények miatt lett rosszul, és állapotának romlása már a gépjármű ajtajának bezárásával megkezdődött. Az életveszélyes állapot kialakulásával záruló okfolyamatba a vádlottak nem avatkoztak bele, pedig a gépjármű megállításával és kiszellőztetésével a sértett több oxigénhez jutott volna, ezáltal az okfolyamat megszakadhatott volna. A vádlottak e mulasztása lehetséges következményét, az életveszély beálltát nem kívánták, de abba belenyugodtak, így az eredmény tekintetében őket eshetőleg szándék terhelte.

[97] Az ítéltábla nem értett egyet a II. r. vádlott védőjének érvelésével, miszerint a vádlottak terhére csupán gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétsége állapítható meg.

[98] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) kívülágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[99] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, kívülágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet

mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[100] A tudati - és más tények - megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van. (BH.2020.257.)

[101] A szállítás feltételeit a vádlottak maguk teremtették meg, saját vallomásuk szerint igyekeztek annak nehéz körülményeit enyhíteni, vagyis tisztában voltak a levegő- és folyadékhiány lehetséges következményeivel. Ennek ellenére vállalták a rendkívül zsúfolt raktérben az előző úthoz képest kétszer annyi személy szállítását. Erre tekintettel az életveszélyes eredmény elmaradásában nem könnyelműen bíztak, hanem az esetleges következményekbe belenyugodtak.

[102] A szakértői vélemény alapján az is megállapítható volt, hogy a szállítás körülményeire tekintettel rövid időn belül a többi személy is a sértetthez hasonló állapotba került volna, így az I. r. vádlott védője által felvetett érvelés, miszerint a sértett tudatos táplálékmegvonása a ramadán idején, vagy ismeretlen alapbetegsége okozhatta az életveszélyes állapotot, nem foghatott helyt.

[103] A többi szállított személy esetén a szállítás körülményei az embercsempészés minősített esetében nyertek értékelést, míg a vádlottak cselekményükkel tanú4 sértett vonatkozásában az életveszélyes állapot kialakulására tekintettel a Btk. 164.§ (1) bekezdésében írt és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetetté valósították meg. A két bűncselekmény a Btk. 6.§ (1) bekezdése alapján egymással bűnhalmazatot képez.

[104] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hiánytalanul vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azokat csak kisebb mértékben kellett pontosítani.

[105] A minősítés megváltoztatására tekintettel mindkét vádlott esetében további súlyosító körülmény a folytatólagos elkövetés. A bűnhalmazat, mint súlyosító körülmény értékelését az ítéltábla mellőzte, mivel csak két bűncselekmény elkövetését állapította meg a vádlottak terhére, ami a halmazati büntetés kiszabásakor értékelés nyert. Az I. r. vádlott védőjének hivatkozásával szemben azonban – az elsőfokú bírósághoz hasonlóan - súlyosító

körülményként vette figyelembe az élet, testi épség elleni és a migrációval kapcsolatos bűncselekmények közismert és statisztikai adatokkal alátámasztott elszaporodottságát.

[106] A másodfokú bíróság nyomatékosan a vádlottak javára értékelte továbbá többször hangoztatott megbánásukat.

[107] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonnás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett bűntettnek megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyegetés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[108] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, vagyis mind a társadalom többi tagját, mind a tettet vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[109] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az eljárás tárgyát képező bűncselekmény fokozott társadalomra veszélyességére tekintettel mindkét vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki.

[110] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal, hogy a középértékűtől való - a vádlottakra kedvezőbb eltérést - a javukra figyelembe vehető enyhítő körülmények lehetővé tették.

[111] Az ügyészi állásponttal szemben azonban a kiszabott szabadságvesztés tartamát túl súlyosnak értékelte, ezért azt mindkét vádlott vonatkozásában 7 évre enyhítette. Az így meghatározott szabadságvesztés tartama nemcsak a bünteteskiszabási körülményekkel, hanem a vádlottak személyében és cselekményeikben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel is arányban áll.

[112] Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 34. § I. fordulátát, valamint a Btk. 36. §-át is.

[113] A szabadságvesztés büntetések börtön fokozata törvényes, annak törvényhelyét pontosan jelölte meg az elsőfokú bíróság.

[114] A törvényszéki ítélet indokolása nem tért ki a feltételes szabadságra bocsátásra, annak jogszabályi alapját sem jelölte meg, amelyet az ítéltábla pótol. Így a vádlottak a Btk. 38.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja értelmében legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

[115] Az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezés szintén törvényes, annak törvényhelye is pontosan került rögzítésre. A beszámítás kapcsán azonban az ítéltábla pontosította a vádlottak által őrizetben töltött időt, illetve letartóztatás kezdő napját.

[116] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetések tartama

– még a szabadságvesztések tartamának csökkentése mellett is – mindkét vádlott tekintetében törvényes és megfelelő. A törvényszék a mellékbüntetés jogszabályi alapját sem tüntette fel, ezért az ítéltábla e hiányosságot pótolva rögzíti, hogy a közügyektől eltiltásra ítélet a Btk. 33.§ (2) bekezdésén és a Btk. 61. § (1) bekezdésén, továbbá a tartamának meghatározása a Btk. 62. § (1) bekezdésén alapul.

[117] A kiutasítás büntetés vonatkozásában a Btk. 33.§ (1) bekezdés i) pontjának feltüntetése szükséges, annak jogalapjával és mértékével az ítéltábla teljes mértékben egyetértett.

[118] A másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben a járművezetés eltiltás büntetés alkalmazását szükségtelennek tartotta, mivel ez túlmutatna a büntetés fent részletezett célján. E cselekmények vonatkozásában a kiutasítás alkalmazása gyakorlatilag a járművezetéstől eltiltás végrehajthatóságát is kétségessé teszi, így az állandó bírói gyakorlatnak megfelelően a törvényszék annak kiszabását elvetette. (Debreceni Ítéltábla Bf.332/2019/19., Győri Ítéltábla Bf.II.22/2020/52. és Kúria Bfv.II.31/2023/16.)

[119] A bűnjelekről az elsőfokú bíróság helyesen döntött, de nyilvánvalón elírás folytán valamennyi telefont és azok tartozékait az I. r. vádlottnak rendelte kiadni. Ezért az ítéltábla helyesbítette e rendelkezéseket, és a II. r. vádlott tulajdonát képező Samsung S8 típusú mobiltelefont, mobiltelefontokat és SIM-kártyát neki rendelte kiadni. Egyúttal a Be. 321.§ (5a) bekezdése értelmében figyelmeztette a vádlottakat az át nem vett dolog állam tulajdonában kerüléséről.

[120] A másodfokú bíróság pontosította az elsőfokú eljárásban felmerült államot terhelő bűnügyi költség összegét, amely a nyomozási bírói határozat, a vádirat és az ítélet fordításának díját is tartalmazza.

[121] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[122] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a

Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[123] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett mindkét vádlott vonatkozásában az általuk az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a jogerős határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

[124] A másodfokú eljárásban a tolmácsolás díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

Budapest, 2024. év március hó 21. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kováts Katalin s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.6/2023/50. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.301/2023/24. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 2024. év március hó 21. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év március hó 21. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

